

તત્ત્વનિશ્ચયરૂપ એદિરતનની હુર્લભતા

રૂજય, ચક્રવર્તીપાણું કે ધન્દ્રયાણું પ્રાસ થાં હુર્લભ નથી, પણ એધિની પ્રાસિ અત્યન્ત હુર્લભ છે-એમ શ્રી જિનપ્રવચનમાં કહું છે. સર્વ જીવોએ બધા ભાવો પૂર્વે અનંત વાર પ્રાસ કર્યાં છે, પરન્તુ તેને કદાપિ એધિની પ્રાસિ થઈ નથી, તેથી જ સંસારમાં પરિભ્રમણ કરે છે. સર્વ જીવોને અનંત પુરુષપરાવર્ત વ્યતીત થયા, પરન્તુ જ્યારે કાંઈક ન્યૂત અર્ધપુરુષપરાવર્ત સંસાર બાકી રહેતાં, આચુ સિવાયના સાત કર્મની સ્થિતિ અન્તઃડોટાડોટી સાગરોપ-મની બાકી રહે ત્યારે કાંઈક જીવ અન્ધિલેદ્ધથી ઉત્તમ એધિરતન પામે છે અને બીજી જીવો યથાપ્રવૃત્તિકરણુથી અંધિની મર્યાદામાં આવેલાં છતાં પાછા વળે છે અને પુનઃ સંસારમાં લમે છે. કુશાસ્ત્રશ્વરુષ, મિથ્યાદિનો સંગ, કુવાસના અને પ્રમાદશીલતા-એ બધા એધિના વિરોધી છે. જે કે ચારિત્રની પ્રાસિ હુર્લભ છે, તો પણ એધિ પ્રાસ થયે ચારિત્રની સફળતા છે, અન્યથા નિષ્કળતા છે. અલાર્યો પણ ચારિત્ર પ્રાસ કરી ઉત્કૃષ્ટ દ્રવ્યક્ષિયાના બળે નવમા ગૈવેયક સુધી જય છે, પણ એધિન હોવાથી નિવોણ પ્રાસ કરી શકતા નથી. જેને એધિરતન પ્રાસ થયું નથી તે ચક્રવર્તી હોવા છતાં પણ રંક જેવો છે, પરન્તુ જેણે એધિરતન પ્રાસ કર્યું છે તે રંક પણ ચક્રવર્તી કરતાં અધિક છે. જેમને એધિરતન પ્રાસ થયેલ છે તે જીવો સંસારમાં કયાંય આસક્તા થતાં નથી, પરંતુ મમતવરહિત થઇને

એક માત્ર સુક્રિયામાર્ગની જ ઉપાસના કરે છે. એંચા પરમય પામ્યા છે, પામશે અને પામે છે, તે બધા બોધિ પામીને જ તે પામી શકે છે, માટે બોધિની જ ઉપાસના કરો.

મોક્ષનો એક જ માર્ગ

મોક્ષના માર્ગ એ નથી. એ એ પુરુષો મોક્ષરૂપ પરમ શાંતિને ભૂતકાળે પામ્યા, તે તે સવર્તા સત્તુરૂપો એક જ માર્ગથી પામ્યા છે, વર્તમાનકાળે પણ તેથી જ પામે છે અને ભવિષ્યકાળે પણ તેથી જ પામશે. તે માર્ગમાં ભતબેદ નથી, અસરળતા નથી, ભેદાલેદ નથી, માન્યામાન્ય નથી. તે સરળ માર્ગ છે, તે સમાધિમાર્ગ છે તથા તે સ્થિર માર્ગ છે અને સ્વાભાવિક શાંતિસ્વરૂપ છે. સર્વ કાળે તે માર્ગનું હોવાપણું છે. એ માર્ગના મર્મને પામ્યા વિના ડોર્ધ ભૂતકાળે મોક્ષ પામ્યા નથી, વર્તમાનકાળે પામર્તા નથી, અને ભવિષ્યકાળે પામશે નહિ.

શ્રી અગવાન જિને સહખ્યગમે કિયાઓ અને સહખ્યગમે ઉપદેશો એ એક જ માર્ગ પામવા માટે કલાં છે, તે માર્ગને અર્થે તે કિયાઓ અને ઉપદેશો ગ્રહણ થાય તો સહજ છે અને એ માર્ગને ભૂલી જઈ તે કિયાઓ અને ઉપદેશો ગ્રહણ થાય તો સૌ નિષ્ઠળ છે.